

Evropský pohár mládeže Imst 2016 – stříbro a tři čeští finalisté

První letošní závod Evropského poháru mládeže, který se 28. – 29. 5. konal v rakouském Imstu, byl pro českou výpravu velmi úspěšný, když zde tři čeští reprezentanti postoupili do finále, v němž nakonec pro české barvy vybojoval Jakub Konečný stříbro a k další medaili chybělo jen málo. Přitom až do loňského roku byl právě Imst vzhledem k atypickým profilům pohřebišť nadějí české mládežnické reprezentace, loni se toto „prokletí“ podařilo prolomit, když se do finále probojovali dva čeští lezci, kteří skončili těsně pod stupni vítězů, a letos se tuto bilanci podařilo ještě výrazně vylepšit.

Nejlépe se letos opět dařilo Jakobovi Konečnému v kategorii A (16 – 17 let), jejíž účastníci již mohou závodit s dospělými a startují i v závodech Světového poháru. Kuba v první kvalifikační cestě lezl skvěle až na začátek stropu, kde přešel místo na cvakání expresky a pokus o cvaknutí z další pozice ve stropě ho vyčerpával, což znamenalo pád. Přestože Kuba nebyl spokojen a dle jeho slov se mu cesta lezla špatně, byl po první kvalifikaci na výborném děleném 3. – 4. místě. Druhou kvalifikační cestu lezl Kuba ještě lépe, a i když netopoval, došel o krok dál než kdokoli z jeho soupeřů, což znamenalo v součtu obou kvalifikačních cest průběžné první místo.

Finálová cesta kategorie A byla velmi technická, první část v kolmých a položených profilech po velkých strukturách a oblých chyttech, ve stropě pak po oblínách. Přestože takové cesty Kubovi nesejí, probojoval se technickými pasážemi až do stropu, kde v rozhodujícím místě nenašel správnou pozici nohou a v dynamickém kroku už další chyt neudržel. I když toto místo v podání Itala Filipa Schenka vypadalo velmi podobně, rozhodčí po poradě Schenkovi přiznali poslední chyt jako držený, zatímco Konečnému ne. Vítězem tak stal Schenk, Jakobovi Konečnému patří druhá pozice. Přestože šlo o sporné rozhodnutí a v případě, že by Schenk a Konečný měli ve finále stejný výkon, zvítězil by Konečný, protože měl lepší pořadí po kvalifikaci, rozhodla se česká výprava nepodávat protest, protože rozhodčí celou situaci kontrolovali na videu a nedala se tedy očekávat změna verdiktu. Stříbrná medaile je i tak velkým úspěchem, Kuba tak vyrovnal svůj nejlepší výsledek z loňského ročníku Evropského poháru mládeže.

Eliška Adamovská, startující v kategorii B (14 – 15 let), měla před závodem problémy s ramenem a musela proto omezit trénink. I v Imstu ji rameno bolelo, ale do závodu vlétla ve velkém stylu, když první kvalifikační cestu topovala, což kromě ní dokázala už jen Rakušanka Sandra Lettner. Druhou kvalifikaci lezla Eliška také výborně až do místa pár kroků pod topem, kde nenašla správnou pozici nohou, což znamenalo pád. Přestože Eliška byla po této cestě hodně naštvaná a svůj výkon přirovnávala k lezení samice hovězího dobytka, ve skutečnosti lezla jako úplně jiné skalní zvířátko a její výsledek stačil na velmi dobrou dělenou 5. – 8. příčku ve druhé cestě a vynikající 4. místo v součtu obou kvalifikací.

Finálová cesta kategorie B byla spíše vytrvalostní a vedla kolmým a mírně převislým profilem do stropu, z něhož pak pokračovala silovým převisem až k topu. Eliška lezla až do stropu s velkou převahou a bez sebemenší chyby. Na konci stropu se pak dostala do místa s nejistým cvakáním expresky a nejednoznačnou sekvencí dalšího postupu. Eliška se snažila najít správné řešení, několikrát změnila pozici nohou, ale místo nakonec vyřešit nedokázala. To se nakonec podařilo jen třem soupeřkám a o umístění tří dalších, které v tomto místě spadly, rozhodovalo pořadí po kvalifikaci. Díky tomu skončila Eliška Adamovská na 4. příčce, což je její nejlepší životní výsledek

v mezinárodních závodech IFSC a jasně tak ukázala, že i přes zranění je tato svěřenkyně Saši Gendové výborně připravena a že na medaili určitě má.

Dívčí kategorie A, kde startovala Lenka Slezáková, je letos výkonnostně velmi silná. Kromě fenomenální Janji Garnbret se zde představily i další semifinalistky Světového poháru a z kategorie B přišlo několik loňských medailistek závodů EYC. Lenka před startem v Imstu absolvovala velmi náročný program a před závodem se cítila unavená. První cesta této kategorie byla technicky velmi těžká, Lenka se s ní prala statečně a spadla, když už se jí množství vyřešených problémů sečetlo. Po této cestě figurovala Lenka na 11., tedy prvním nepostupovém místě. Znamenalo to, že pokud chce myslet na finále, musí se Lenka ve druhé cestě zlepšit. Druhá kvalifikace byla vysloveně fyzická a o problematických místech měla Lenka od české výpravy dostatek informací, ale Lenčina únava nedávala mnoho důvodů k optimismu. Lenka ale všechny obavy rozptýlila, když se cestou doslova prošla a spadla až při dynamu tři kroky pod topem. Následovalo nervózní propočítávání, protože geometrický průměr určující výsledné pořadí po kvalifikacích je nevyzpytatelný a neočekávaný výkon některé ze soupeřek může vše změnit, ale nakonec vše dobře dopadlo, Lenka byla ve druhé kvalifikaci na děleném 7. – 8. místě a celkově po obou kvalifikacích na 10., tedy postupové pozici.

Finálová cesta kategorie A byla dle slov stavěčů nejtěžší z dívčích finálovek. Lenka ji lezla sebevědomě, drobné zaváhání ve spodní části, kde musela přehodnotit směr, kterým bude pokračovat, vyřešila s jistotou a její projev signalizoval, že může vylézt vysoko. Určitě správné agresivní pojetí se jí ale vymstilo ve chvíli, kdy se rozhodla udělat dynamicky kříž do oblíny, na níž byl ještě vrut na palec, který ale Lenka nepoužila a chytla jen oblínu. Stavěči ale věděli, proč tam vrut dali, oblina bez něj vůbec nebrala a i když se jej Lenka v pádu ještě pokusila chytit, nepodařilo se to. Lenka tak skončila na 10. místě ve stejném výkonu jako 9. Španělka s dlouhým jménem Muriel Ruíz de Larramendi Arangoa, když o jejich pořadí rozhodla kvalifikace. Přestože Lenka ve finále měla určitě na víc, 10. místo je výborný výsledek, jehož hodnotu zvyšuje to, že Lenka je v kategorii A prvním rokem.

Závod přinesl řadu dalších kvalitních výkonů českých reprezentantů, ale jako vždy mezi našimi lezci byla i řada smolařů. Za ty největší lze označit Anetu Loužeckou, Šimona Potůčka a Alberta Musila. Aneta Loužecká (kategorie A) se v první kvalifikační cestě pokusila vyřešit problematické místo jinak, než závodnice, které jej před ní překonaly, ale stup místo chytu neudržela a tak chtěla vše napravit ve druhé cestě. V té se tak soustředila na kroky, že vynechala expresku a tak bohužel ztratila šanci na zlepšení.

Šimon Potůček (kategorie B) přehlédl expresku pro změnu ve své první kvalifikační cestě a protože ho po jejím vynechání rozhodčí nechali lézt ještě dlouho, bylo jasné, že měl reálnou šanci na velmi dobrý výsledek. Šimon se našel, ve druhé cestě se rozhodl lézt agresivně, ale druhá kvalifikace této kategorie vedla v položeném profilu a Šimonova snaha o dynamické kroky v rajbasu po špatných chytech si rychle vybrala svou daň.

Albert Musil (kategorie B) je ve své kategorii jasně nejmenší a i když v první cestě by asi měl šanci chybějící výšku nahradit silou, ve druhé cestě se hned po nástupu dostal do velmi těžké situace, když při přeletu mezi dvěma strukturami zjistil, že na rozdíl od ostatních závodníků nemůže ze stejných stupů dosáhnout z první na druhou strukturu. Albert se ale nevzdal, zkoušel všechna možná řešení, dvakrát přitom spadl, ale vždy se ještě zachytil první struktury a nakonec našel postup s úplně jinak umístěnými nohama, než kdokoli ze závodníků před ním. Problém mu ale vzal spoustu sil, které pak

chyběly v dalších krocích. Albert však ukázal, že má klidnou hlavu a nenechá se rozhodit téměř neřešitelnými problémy, což jistě zúročí v dalších závodech.

Česká mládežnická reprezentace opět dosáhla výborného umístění v pořadí národů, když skončila na 8. místě z 19. zúčastněných států jen 4 body za Velkou Británií a s velkým náskokem na velmoci jako Španělsko či Německo.

Vážíme si výkonů všech českých reprezentantů a zejména jejich přístupu, díky němuž závod proběhl bez jakýchkoli problémů v přátelské atmosféře vzájemné pomoci.

Za podporu děkujeme partnerovi české mládežnické reprezentace firmě Rock Point. Výjezd by se nemohl uskutečnit bez pomoci dobrovolníků a rodičů, proto bychom chtěli poděkovat zejména vedoucí výjezdu Petře Adamovské, dále pak Elišce Karešové, Davidovi Urbáškoví, Jirkovi Slezákovi a všem dalším, kteří pomohli s organizací, dopravou a dobrou náladou. Za domácí podporu pak děkujeme Marii Dichtlové a zejména Katce Zelenkové, která to s námi při zajišťování tohoto závodu v šibeničním termínu neměla vůbec jednoduché.

Tomáš Binter